

کسی می داند یا یقین دارد جنبش سبز به کجا ختم می شود؟

محمد حسینی

۱۲ مرداد ۱۳۸۸ برابر با سوم اوت ۲۰۰۹

ساعت یک و نیم صبح است. تقریباً از سه ساعت و نیم پیش درباره این موج سبز و منشأ و مأوا و هدف و برنامه اش اینترنت را زیر و رو کردم و نوشته ای در خور توجه نیافتم. اما یکبار به نوشته ساده و کوتاهی برخوردم که نویسنده اش از زاویه متفاوتی همان سؤال مرا در تارنمای « درد من » با صداقت و ویژه ای مطرح کرده بود. نوشته بود:

کسی می داند یا یقین دارد جنبش سبز به کجا ختم می شود؟ یا اینکه مطرح کردند در این مقطع صلاح نیست و باز هم باید بدون آنکه بدانیم به کجا می رویم انرژی بگذاریم. از جان مایه بگذاریم و بعدش به چیزی برسیم که نمی خواستیم؟. سی سال پیش یک نوجوان بودم و انموقع در تظاهرات میرفتم و شعار مرگ بر شاه میدادم. آنچه که میخواستم آزادی و دموکراسی بود. هیچ تمایلی برای ایجاد یک حکومت اسلامی نداشتم. اما از آنجاییکه انقلاب ما رهبر نداشت و ملاها زیر رهبری خمینی رهبری منطقه ای و محلی انقلاب را در دست گرفته بودند انقلاب ما روز بروز رنگ مذهبی بخودش می گرفت. شعارها از آزادی - استقلال - دموکراسی یواش یواش تبدیل شدند به آزادی - استقلال - حکومت اسلامی و الله و اکبر خمینی رهبر. یادمه در آنزمان ما بحث های داغ و تندی داشتیم با بعضی از تظاهر کنندگان که این انقلاب اسلامی نیست و آنها به ما می گفتند خمینی قول داده دموکراسی بیاره و ما باید اتحاد و انسجام داشته باشیم. و ما از آنجاییکه در حرفهای خمینی می شنیدیم که از آزادی و استقلال و دموکراسی هم صحبت می کرد تا حدودی کوتاه می آمدیم و همان شعارهای حکومت اسلامی و خمینی رهبر و الله اکبر را با شک و تردید و با مزه تلخی که در گلوهایمان باقی می گذاشت سر می دادیم. اما دیدیم که چه جوری به تدریج اصول دموکراسی را زیر پا گذاشتند و حکومت اسلامی را جایگزین کردند و چه گونه خامنه ای و رفسنجانی با کودتایشان در سال ۱۳۶۸ قانون اساسی را تغییر دادند تا ولی فقیه تام الاختیار باشد و اصول دموکراتیک در قانون اساسی تضعیف و در حقیقت جمهوریت یعنی نقش مردم در سیاست کشور یک جنبه مضحک نمایشی بخود بگیرد چون جناب ولی فقیه مستقیم و غیر مستقیم همه سران نهاد های کشور اعم از ریاست جمهوری و خبرگان و مجلس را از طریق شورای نگهبانی که خود منتصب کرده انتخاب و انتصاب می کند. حالا لطفاً به من بگویید که این جنبش سبز تکرار همان سناریوی ۵۷ نیست و ما بعد از پیروزی جنبش واقعاً به دموکراسی و آزادی می رسیم.

ARDESHIR DOLAT

لینک اصلی نوشته بالا: http://dard-e-man.blogspot.com/2009/07/blog-post_20.html

صداقت او مرا بر آن داشت تا مطالبی را در رابطه با پرسش بسیار مهم و ضروری او طی مقاله مفصلی با تکیه بر زمینه های تاریخی آن بنویسم، اما چند لحظه بعد خبر زیر را در تارنمای آقای میرحسین موسوی دیدم. میرحسین موسوی جواب هموطن خوبم آقای اردشیردولت (ARDESHIR DOLAT) را در این گفت

و گو چنان رک و پوست کنده داده است که نیازی به تعبیر و تفسیر از سوی صاحب این قلم یا دیگری ندارد، اما جنبش مردم بزرگ ایران به ویژه جوانان و زنان پاک و باشرف کشورمان از دیرباز یک رنگ بیشتر نداشته و دیرپست از جنبشی که آقای میرحسین موسوی آن را با رنگ سبز معرفی می کند عبور کرده است. رنگ جنبش مردم ایران با قدمتی صدو چندساله رنگ « استقلال، آزادی و دموکراسی» دارد.

در گفت وگو با قلم

موسوی: جنبش حق طلبانه مردم کوچکترین ارتباطی با خارج ندارد/ سرشت جنبش مردم، جنبه مسالمت آمیز دارد

قلم - میرحسین موسوی تاکید کرد: شعار کلیدی مردم در راه سبزی که برگزیده اند، "جمهوری اسلامی نه یک کلمه کمتر و نه یک کلمه بیشتر" است.

مهندس میرحسین موسوی روز شنبه در گفت وگویی کوتاه با قلم نیوز، درباره شعارهای نهضت سبز در اجتماعات اظهار کرد: شعارهایی مورد حمایت راه سبز میلیونی مردم است که فراتر از قانون اساسی جمهوری اسلامی نرود. خواسته مردم دفاع از جمهوریت نظام در کنار اسلامیت آن است و شعار جمهوری اسلامی نه یک کلمه کم نه یک کلمه زیاد در بیان این جنبه از مطالبات آنان نقش راهبردی دارد. موسوی همچنین با تاکید بر ظرفیت های قانون اساسی افزود: ما به دنبال آزادی، عدالت و کرامت انسانی هستیم و اینها اهدافی هستند که تحققشان با اجماع و تاکید گسترده و تحول آفرین مردم بر چارچوب قانون اساسی و مطالبه شان برای اجرای کامل و دقیق آن امکان پذیر است. ما باید بدانیم برای آن که تغییر به سمت مطلوب صورت گیرد، اجماعی در مورد چنین چارچوبی جنبه سرنوشت ساز دارد و گرنه وارد یک دوران هرج و مرج خواهیم شد. وی درباره ماهیت مطالبات مردم افزود: سرشت جنبش مردم جنبه مسالمت آمیز دارد و متکی به خواست عمومی برای استیفای حقوقشان است که در انتخابات گذشته پایمال شده است. موسوی با اشاره به دروغ پراکنی های رسانه غیرملی و برخی افراد و تریبون ها تاکید کرد: به رغم ادعای مخالفان، این جنبش حق طلبانه و معنوی کوچکترین ارتباطی با خارج ندارد و کاملاً داخلی است و ملت ما به خوبی نسبت به اهمیت این فاصله گذاری با بیگانگان آگاه است و بر اساس تجربیات دوپست ساله خود نسبت به نیت اجانب با سوءظن برخورد می کند. وی همچنین افزود: در حرکت عظیمی که در سراسر جهان از سوی ایرانیان مقیم خارج در دفاع از مردم داخل کشور صورت گرفت، به طور محسوسه این فاصله گذاری نمایان بود و جا دارد از همه این هموطنان سپاس گذاری و تقدیر شود.